EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

1. juuli 2008 *

Liidetud kohtuasjades C-341/06 P ja C-342/06 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 4. augustil 2006 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

Chronopost SA, asukoht Issy-les-Moulineaux (Prantsusmaa), esindaja: advokaat D. Berlin (C-341/06 P),

La Poste, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindaja: advokaat H. Lehman (C-342/06 P),

apellatsioonkaebuse esitajad,

teised menetlusosalised:

Union française de l'express (UFEX), asukoht Roissy-en-France (Prantsusmaa),

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

DHL Express (France) SAS, varem DHL International SA, asukoht Roissy-en-France,

Federal express international (France) SNC, asukoht Gennevilliers (Prantsusmaa),

CRIE SA (likvideerimisel), asukoht Asnières (Prantsusmaa),

esindajad: advokaadid E. Morgan de Rivery ja J. Derenne,

hagejad esimeses kohtuastmes,

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: C. Giolito, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. De Bergues ja F. Million, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis ja U. Lõhmus, kohtunikud P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský (ettekandja), E. Levits ja A. Ó Caoimh,

kohtujurist: E. Sharpston,
kohtusekretär: R. Grass,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 6. detsembri 2007. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Apellatsioonkaebustega taotlevad Chronopost SA (edaspidi „Chronopost") (C-341/06 P) ja La Poste (C-342/06 P) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 7. juuni 2006. aasta otsuse kohtuasjas T-613/97: UFEX jt *vs.* komisjon (EKL 2006, lk II-1531, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus") tühistamist.

2 Vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Esimese Astme Kohus osaliselt komisjoni 1. oktoobri 1997. aasta otsuse 98/365/EÜ, Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopostile väidetavalt antud riigiabi kohta (EÜT 1998, L 164, lk 37; edaspidi „vaidlusalune otsus").

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

3 Vaidluse aluseks olevad asjaolud on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 2–18 järgmiselt:

„2 [La Poste], kes tegutseb riikliku monopolina tavalise posti sektoris, kuulus kuni 1990. aastani Prantsuse haldussüsteemi. Alates 1. jaanuarist 1991 kujundati ta ümber avalik-õiguslikuks juriidiliseks isikuks vastavalt 2. juuli 1990. aasta loi 90-568, relative à l'organisation du service public de la poste et des télécommunications (seadus 90-568 avaliku posti- ja telekommunikatsiooniteenuse korralduse kohta) sätetele (*JORF* 8.7.1990, lk 8069; edaspidi „seadus 90-568"). See seadus lubab tal tegutseda teatavatel konkurentsile avatud tegevusaladel, nt kullerpostiteenused.

3 Société française de messagerie internationale (edaspidi „SFMI") on eraõiguslik ettevõtja, kellele alates 1985. aasta lõpust anti üle La Poste'i kullerteenuse haldamine. See ettevõtja asutati 10 miljoni Prantsuse frangi (umbes 1 524 490 eurot) suuruse osakapitaliga, mille sissemaksjateks olid valdusühing Sofipost (66%), mille osalus kuulub 100% La Poste'ile, ja TAT Express (34%), mis on lennuettevõtja Transport aérien transrégional tütarettevõtja (edaspidi „TAT").

4 SFMI poolt – nime all EMS/Chronopost – pakutava kullerpostiteenuse haldamise ja turustamise viis on määratletud Prantsuse posti- ja telekommunikatsiooniministeeriumi 19. augusti 1986. aasta juhendis. Selle juhendi kohaselt peab La

Poste SFMI-le pakkuma logistilist ja ärialast abi. La Poste'i ja SFMI vahelised lepingulised suhted on reguleeritud kokkulepetega, millest esimene pärineb aastast 1986.

5 Aastal 1992 muudeti SFMI osutatava kullerpostiteenuse ülesehitust. Sofipost ja TAT asutasid uue äriühingu, [Chronopost], milles nad säilitasid endiselt vastavalt 66% ja 34% aktsiatest. Äriühing Chronopost, kellel kuni 1. jaanuarini 1995 oli ainujuurdepääs La Poste'i võrgule, suunati ümber siseriiklikule kullerpostile. SFMI ostis ära GD Express Worldwide France, kes on Austraalia äriühingut TNT ja viie riigi postiettevõtjaid ühendava rahvusvahelise ühisettevõtja, kelle koondumine on heaks kiidetud komisjoni 2. detsembri 1991. aasta otsusega (juhtum IV/M.102 – TNT/Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste ja Sweden Post) (EÜT C 322, lk 19), tütarettevõtja. SFMI tegutses edasi ka rahvusvahelise kullerpostiteenuse alal, kasutades oma rahvusvaheliste saadetiste käitlemisel Prantsusmaal esindajana ja teenuseosutajana Chronoposti (edaspidi „SFMI-Chronopost").

6 Syndicat français de l'express international (SFEI) […] kujutab endast Prantsusmaal registreeritud erialaliitu, kuhu kuuluvad peaaegu kõik kullerpostiteenust pakkuvad, SFMI-Chronopostiga konkureerivad ettevõtjad.

7 21. detsembril 1990 esitas SFEI [Euroopa Ühenduste] Komisjonile kaebuse põhjusel, et La Poste'i poolt [SFMI-Chronopostile] osutatav logistiline ja ärialane abi kujutab endast riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 92 tähenduses (muudetuna EÜ artikkel 87). Kaebuses toodi põhiliselt välja asjaolu, et tasu, mida SFMI maksab La Poste'i osutatava abi eest, ei vasta tavalistele turutingimustele. Vahe, mis on selliste teenuste saamise eest makstava turuhinna ja [SFMI-Chronoposti] poolt tegelikult makstava tasu vahel, kujutab endast riigiabi. Abisumma hindamiseks ajavahemikul 1986–1989 oli kaebusele lisatud konsultatsiooniettevõtja Braxton associés [edaspidi „Braxton"] poolt SFEI tellimusel teostatud majandusuuring.

8 10. märtsi 1992. aasta kirjaga teatas komisjon SFEI-le tema kaebuse menetlemise lõpetamisest. 16. mail 1992 esitasid SFEI ja teised ettevõtjad Euroopa Kohtule nimetatud otsuse peale tühistamishagi. Euroopa Kohus otsustas kohtuasja lõpetada otsust tegemata (Euroopa Kohtu 18. novembri 1992. aasta määrus kohtuasjas C-222/92: SFEI jt *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata) pärast komisjoni 9. juuli 1992. aasta otsust võtta 10. märtsi 1992. aasta otsus tagasi.

9 Komisjoni taotlusel edastas Prantsusmaa komisjonile teavet 21. jaanuari 1993. aasta kirjaga, 3. mai 1993. aasta faksiga ja 18. juuni 1993. aasta kirjaga.

10 16. juunil 1993 esitasid SFEI ja teised ettevõtjad Pariisi kaubanduskohtule hagi SFMI, Chronoposti, La Poste'i ja teiste vastu. Hagile oli lisatud [Braxtoni] teine uuring, milles ajakohastati esimese uuringu andmeid ja laiendati abi hindamise perioodi 1991. aasta lõpuni. 5. jaanuari 1994. aasta otsusega esitas Pariisi kaubanduskohus Euroopa Kohtule mitu eelotsuseküsimust EÜ asutamislepingu artiklite 92 ja 93 (muudetuna EÜ artikkel 88) tõlgendamise kohta, millest üks puudutas riigiabi mõistet käesoleva asja asjaolude kontekstis. Prantsuse valitsus esitas Euroopa Kohtule oma 10. mai 1994. aasta märkuste lisana äriühingu Ernst & Young teostatud majandusuuringu. 11. juuli 1996. aasta otsuses kohtuasjas C-39/94: SFEI jt (EKL 1996, lk I-3547 […]), leidis Euroopa Kohus, et „[l]ogistilise ja ärialase abi osutamine riigi osalusega äriühingu poolt oma eraõiguslikele tütarettevõtjaile, kes tegutsevad teatavas konkurentsile avatud valdkonnas, võib kujutada endast riigiabi asutamislepingu artikli 92 tähenduses juhul, kui selle eest saadav tasu on madalam kui tasu, mida nõutakse tavaliste turutingimuste korral" (punkt 62).

11 Vahepeal teavitas komisjon 20. märtsi 1996. aasta kirjaga Prantsuse Vabariiki asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 ette nähtud menetluse algatamisest. Prantsusmaa edastas 30. mai 1996. aasta kirjas komisjonile oma sellekohased märkused.

[…]

13 17. augustil 1996 esitas SFEI komisjonile vastusena sellele teatele oma märkused. Ta lisas oma märkustele büroo Bain & Co poolt tehtud uue majandusuuringu. Lisaks laiendas SFEI oma 21. detsembri 1990. aasta kaebust paljudele uutele asjaoludele, muu hulgas La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamisele, eelisjuurdepääsule Radio France'i lainepikkusele, tolli- ja maksusoodustustele ning La Poste'i poolt postisaateplatvormidesse tehtud investeeringutele.

14 Komisjon edastas SFEI märkused Prantsuse Vabariigile 1996. aasta septembris. Prantsuse Vabariik saatis komisjonile vastuseks kirja, millele oli lisatud konsultatsiooniühingu Deloitte Touche Tohmatsu (edaspidi „Deloitte'i aruanne") teostatud majandusuuring.

[…]

18 1. oktoobril 1997 võttis komisjon vastu [vaidlusaluse] otsuse […]".

Vaidlusalune otsus

4 Vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 19–23 ilmneb, et:

„19 [Vaidlusaluses] otsuses leidis komisjon, et tuleb teha vahet kahte liiki meetmetel. Esimesse liiki kuulub La Poste'i poolt esiteks logistilise abi osutamine, mis seisneb postiinfrastruktuuride andmises SFMI-Chronoposti käsutusse saadetiste kokkukogumise, sorteerimise, transpordi ja jaotamise eest, ning teiseks ärialase abi osutamine, mis seisneb SFMI-Chronoposti juurdepääsus La Poste'i

klientuurile ja ärialasele teabele. Teise liiki kuuluvad üksikmeetmed, nagu eelisjuurdepääs Radio France'ile ja maksu- ning tollisoodustused.

20 Komisjon leidis, et asjakohaseks küsimuseks on, „kas La Poste'i ja SFMI-Chronoposti vahelise tehingu tingimused [on] võrreldavad emaettevõtja, kes võib olla monopoolses seisundis (näiteks kuna tal on teatavad ainuõigused), ja tema tütarettevõtja vahelise samaväärse tehinguga". Komisjoni väitel ei ole tegemist rahalise soodustusega, kui samasse kontserni kuuluvate äriühingute vahel vahetatavate kaupade ja teenuste sisehinnad on „arvutatud kogukulude põhjal (s.o kõik kulud pluss tasu omakapitali eest)".

21 Sellega seoses märkis komisjon, et SFMI-Chronoposti teostatud maksed ei katnud kahe esimese tegevusaasta kogukulusid, kuid need katsid kõik kulud peale juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade üldkulude. Komisjon leidis esiteks, et ei olnud ebaharilik, et tegevuse alustamise perioodil katavad uue ettevõtja nagu SFMI-Chronopost teostatavad maksed üksnes muutuvkulusid. Teiseks leidis komisjon, et Prantsuse Vabariik tõendas, et alates 1988. aastast kattis SFMI-Chronoposti makstav tasu kõiki La Poste'i poolt kantud kulusid ning tasu viimase poolt investeeritud omakapitali eest. Lisaks arvestas komisjon, et La Poste'i poolt aktsionärina tehtud investeeringu sisemine tulumäär (edaspidi „STM") ületas kõrgelt selle äriühingu kapitali maksumuse 1986. aastal, st tavalise tulumäära, mida erainvestor sarnastel asjaoludel nõuaks. Järelikult osutas La Poste oma tütarettevõtjale logistilist ja ärialast abi tavalistel turutingimustel, ja see abi ei kujutanud endast riigiabi.

22 Teise liigi ehk erinevate üksikmeetmete osas leidis komisjon, et SFMI-Chronopost ei saanud mingeid eeliseid seoses tollivormistuse, tempelmaksu, palgakulu maksu või maksetähtaegadega. La Poste'i sõidukite kasutamist reklaamivahendina oleks komisjoni arvates tulnud pidada tavaliseks ärialaseks abiks

ema- ja tütarettevõtja vahel, ja SFMI-Chronopost ei saanud mingi sooduskohtlemise osaliseks seoses reklaamimisega Radio France'is. Komisjon asus ka seisukohale, et komisjoni 2. detsembri 1991. aasta otsusega ühisettevõtja lubamisega La Poste'i poolt võetud kohustused ei kujuta endast riigiabi."

23 Vaidlusaluse otsuse artiklis 1 leidis komisjon alljärgnevat:

„La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost osutatud logistiline ja ärialane abi, teised nende kahe äriühingu vahel toimunud finantstehingud, SFMI-Chronoposti ja Radio France'i seos, La Poste'i suhtes kohaldatav palgakulu maksustamise kord ja tempelmaks ning tema […] investeeringud postisaateplatvormidesse ei kujuta endast SFMI-Chronopostile osutatud riigiabi."

Menetlus Esimese Astme Kohtus

5 SFEI, muutunud Union française de l'express'iks (UFEX), ning kolm tema liikmeks olevat äriühingut: DHL International SA, Federal express international (France) SNC ja CRIE SA (edaspidi „UFEX jt") esitasid vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagi, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 30. detsembril 1997. Chronopost, La Poste ja Prantsuse Vabariik astusid menetlusse komisjoni toetuseks.

6 UFEX jt esitasid oma hagi toetuseks neli tühistamisväidet, mis tulenesid vastavalt kaitseõiguste rikkumisest, mis seisnes eelkõige õiguse toimikuga tutvuda rikkumises, ebapiisavast põhjendamisest, faktivigadest ja ilmsetest hindamisvigadest ning mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest.

7 Neljas väide jagunes kaheks osaks, mille kohaselt komisjon eiras „riigiabi" mõistet, kuna ta esiteks jättis arvestamata tavalised turutingimused, analüüsides tasu, mida La Poste sai SFMI-Chronopostile osutatud abi eest, ja teiseks leidis, et kõnealune mõiste ei hõlma erinevaid meetmeid, mida väidetavalt SFMI-Chronoposti kasuks rakendati.

8 Esimese Astme Kohus lahendas selle hagi 14. detsembri 2000. aasta otsusega T-613/97: Ufex jt *vs.* komisjon (EKL 2000, lk II-4055).

Kohtuotsus Ufex jt *vs.* komisjon

9 Eespool viidatud kohtuotsuses Ufex jt *vs.* komisjon leidis Esimese Astme Kohus, et neljanda väite esimene osa oli põhjendatud.

10 Nimetatud kohtuotsuse punktis 79 järeldas Esimese Astme Kohus:

„79 Seetõttu tuleb tühistada [vaidlusaluse] otsuse artikkel 1 osas, milles see leiab, et La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost antud logistilise ja ärialase abi puhul ei ole tegemist SFMI-Chronopostile antud riigiabiga, ilma et oleks vaja kontrollida käsitletava väite teist osa või teisi väiteid, kuna need puudutavad La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost antud logistilist ja ärialast abi. Iseäranis ei ole vaja kontrollida teist väidet, millega hagejad väidavad sisuliselt, et [vaidlusaluses] otsuses logistilist ja ärialast abi puudutavad põhjendused on ebapiisavad."

11 Eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon järgnevates punktides analüüsis Esimese Astme Kohus seega üksnes esimest väidet, mis puudutas Ufex-i jt kaitseõiguste rikkumist, ning kolmanda väite raames arendatud argumente, mis olid seotud selliste faktivigade ning ilmsete hindamisvigadega, mis ei langenud kokku eelnevalt neljanda väite raames kontrollitud argumentidega. Viimati nimetatud kahel juhul lükati Ufex-i jt esitatud etteheited tagasi.

12 Seetõttu piirdus Esimese Astme Kohus vaidlusaluse otsuse artikli 1 tühistamisega osas, milles see leiab, et La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost antud logistilise ja ärialase abi puhul ei ole tegemist viimasele antud riigiabiga.

Kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon peale esitatud apellatsioonkaebus

13 Chronopost, La Poste ja Prantsuse Vabariik esitasid Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon peale apellatsioonkaebused, mis saabusid Euroopa Kohtu kantseleisse vastavalt 19. ja 23. veebruaril 2001. Need apellatsioonkaebused liideti.

14 3. juuli 2003. aasta otsusega liidetud kohtuasjades C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P: Chronopost jt *vs.* Ufex jt (EKL 2003, lk I-6993) tunnistas Euroopa Kohus põhjendatuks apellatsioonkaebuste esimese väite, mis tulenes asutamislepingu artikli 92 lõike 1 rikkumisest mõiste „tavalised turutingimused" ebaõige tõlgendamise tõttu Esimese Astme Kohtu poolt.

15 Eespool viidatud kohtuotsuse Chronopost jt *vs.* Ufex jt punktides 32–41 on kirjas:

„32 […], Esimese Astme Kohus märkis kohtuotsuse [Ufex jt *vs.* komisjon] punktis 75, et komisjon oleks pidanud vähemalt kontrollima, kas La Poste'i poolt saadud tasu oli võrreldav sellega, mida nõuab reserveeritud sektoris mittetegutsev eraõiguslik krediidiasutus või eraõiguslik kontsern.

33 Selle hinnangu puhul, mis ei arvesta asjaoluga, et La Poste'i-taoline ettevõtja on tavalistes turutingimustes tegutsevast ettevõtjast märkimisväärselt erinevas olukorras, on tegemist õigusnormi rikkumisega.

34 La Poste'ile on antud üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamine EÜ asutamislepingu artikli 90 lõike 2 tähenduses [muudetuna EÜ artikli 86 lõige 2] (Euroopa Kohtu 19. mai 1993. aasta otsus kohtuasjas C-320/91: Corbeau, EKL 1993, lk I-2533, punkt 15). Selline teenus seisneb põhiliselt kohustuses tagada posti kogumine, transport ja jaotamine kõigi kasutajate huvides, kogu liikmesriigi territooriumil, ühetaoliste tariifidega ja sarnaste kvaliteeditingimustega.

35 Selleks on La Poste pidanud end varustama või teda on varustatud infrastruktuuri ja oluliste vahenditega („postivõrk"), mis võimaldavad tal pakkuda põhipostiteenust kõikidele kasutajatele, sh hõredalt asustatud piirkondades, kus tariifid ei kata kõnealuste teenuste osutamise kulusid.

36 Teenuste laadi tõttu, mida La Poste'i võrk peab suutma tagada, ei vasta selle võrgu ülesehitus ja haldamine puhtalt äriloogikale. Nagu on märgitud käesoleva kohtotsuse punktis 22, on Ufex jt möönnud, et selline võrk nagu SFMI-Chronoposti kasutusse antu ei ole ilmselgelt vabaturu võrk. Seetõttu ei oleks seda võrku saanud luua eraettevõtja.

37 Lisaks on logistilise ja ärialase abi osutamine lahutamatult seotud La Poste'i võrguga, kuna see koosneb just nimelt sellise võrgu kasutusse andmisest, millele ei ole turul vastet.

38 Neil asjaoludel tuleb La Poste'i olukorra ja reserveeritud sektoris mittetegutseva ettevõtjate kontserni olukorra vahelise võrdlusmomendi puudumisel „tavalisi turutingimusi", mis on paratamatult hüpoteetilised, hinnata lähtuvalt kättesaadavatest objektiivsetest ja kontrollitavatest asjaoludest.

39 Käesoleval juhul on sellisteks objektiivseteks ja kontrollitavateks asjaoludeks La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale logistilise ja ärialase abi osutamisel kantud kulud.

40 Sel alusel võib SFMI-Chronopostile riigiabi andmise välistada, kui esiteks on tõendatud, et selle eest nõutud tasu katab nõuetekohaselt kõik logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulud, nii et tegemist on nii kohase hüvitisega postivõrgu kasutamisest tulenevate püsikulude eest kui ka piisava tasuga omakapitali eest, niivõrd kui SFMI-Chronopost kasutab seda oma konkureeriva tegevuse huvides; ja teiseks, kui miski ei viita sellele, et need asjaolud on alahinnatud või suvaliselt kindlaksmääratud.

41 Kõiki eeltoodud kaalutlusi üheskoos silmas pidades on Esimese Astme Kohus rikkunud õigusnormi, tõlgendades asutamislepingu artikli 92 lõiget 1 nii, et komisjon ei saanud hinnata SFMI-Chronopost'ile antava abi olemasolu La Poste'i poolt kantavate kulude kaudu, vaid ta oleks pidanud kontrollima, kas „La Poste'i poolt saadud tasu oli võrreldav sellega, mida nõuab reserveeritud sektoris mittetegutsev eraõiguslik krediidiasutus või eraõiguslik kontsern, kes järgib strukturaalset, ülemaailmset või sektoraalset poliitikat ning juhindub pikaajalistest väljavaadetest.""

16 Seetõttu, ning olles jõudnud järeldusele, et apellatsioonkaebuste teisi väiteid ei ole vaja kontrollida ning vaidlus ei ole etapis, milles saaks teha kohtuotsuse, tühistas Euroopa Kohus eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon ning saatis asja tagasi Esimese Astme Kohtusse.

Teine menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

17 Kohtuasi määrati Esimese Astme Kohtu neljandale kojale (laiendatud koosseisus). Kuna kodade koosseisu muudeti Esimese Astme Kohtu 13. septembri 2004. aasta otsusega (ELT C 251, lk 12) ning ettekandja-kohtunik nimetati kolmandasse kotta (laiendatud koosseisus), siis suunati käesolev kohtuasi sellele kojale (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 37).

18 Suuline menetlus lõpetati esmalt 23. augustil 2005, seejärel, pärast selle uuendamist, 19. detsembril 2005.

19 Vaidlustatud kohtuotsuses lahendas Esimese Astme Kohus nõuded, mille juurde pooled olid jäänud pärast asja kõrgema astme kohtust tagasisaatmist.

20 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 49 leidis Esimese Astme Kohus esiteks, et UFEX jt jäid sisuliselt esimese kohtuastme menetluses seoses kohtuasjaga Ufex jt *vs.* komisjon esitatud teise, kolmanda ja neljanda väite juurde, milleks olid vastavalt põhjendamiskohustuse rikkumisest tulenev, La Poste'i poolt antud abi eest makstud tasu analüüsis esinenud sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest hindamisvigadest tulenev, ning mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tulenev väide.

21 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51 lisas Esimese Astme Kohus, olles leidnud, et kõigepealt tuleb kontrollida põhjendamiskohustuse rikkumisest tulenevat väidet, et „[s]eejärel tuleb üheskoos uurida omavahel kokku langevaid väiteid, mis tulenevad sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest kaalutlusvigadest ning mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest".

22 Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63–71 meenutanud põhjendamisega seotud kohtupraktikat, nõustus Esimese Astme Kohus sama kohtuotsuse punktides 77–95 esimese väitega põhjusel, et vaidlusaluse otsuse põhjendused ei võimaldanud hinnata logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulude suurust ega seda, milline on kohane panus postivõrgu kasutamisega kaasnevatesse püsikulude kandmisse, piisav tasu omakapitali eest või üldkulude kaetus.

23 Lisaks tõi Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 96–100 välja asjaolud, mis õigustaksid vaidlusaluse otsuse üksikasjalikumat põhjendatust.

24 Kohus järeldas kõnealuse kohtuotsuse punktis 101, et „[…] [vaidlusalune] otsus tuleb tühistada põhjendamatuse tõttu osas, milles tehakse järeldus, et La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistiline ja ärialane abi ei kujuta endast riigiabi".

25 Seejärel kontrollis Esimese Astme Kohus mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tulenenud väidet.

26 Kõigepealt leidis kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 102, et vaidlusaluse otsuse ebapiisavat põhjendamist arvestades ei olnud tal võimalik hinnata argumente, mis tulenevad väidetavast SFMI-Chronoposti kulude katmata jäämisest, alahinnatusest ja teatavate komisjoni poolt aluseks võetud asjaolude meelevaldsusest, Deloitte'i aruande lisas 4 olevatest raamatupidamisandmete teisendusvigadest,

sisemise tulumäära ebatavaliselt kõrgest tasemest või SFMI-Chronoposti tasuvuse küsimustest.

27 Teiseks lükkas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 162–171 tagasi kõik ülejäänud UFEX-i jt argumendid peale selle, mis tulenes asjaolust, et Postadexi klientuuri üleandmise puhul oli juba iseenesest tegemist eraldiseisva logistilise ja ärialase abimeetmega ning seeläbi ka riigiabiga.

28 Viimase punkti osas leidis Esimese Astme Kohus, et arvestades seda, et kõnealune klientuuri üleandmine ei kujutanud endast riigiabi, kuna see ei sisaldanud endas mingit mõõdetavat soodustust, oli komisjon rikkunud õigusnormi.

29 Seetõttu Esimese Astme Kohus vaidlustatud otsusega:

– tühistas vaidlusaluse otsuse osas, milles see leiab, et ei La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost logistilise ja ärialase abi osutamine ega Postadexi üleandmine ei kujuta endast SFMI-Chronopostile antud riigiabi;

– jättis komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõistis temalt välja 75% UFEX-i jt, välja arvatud menetlusse astujate, Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukuludest;

– jättis ülejäänud osa UFEX-i jt poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukuludest nende endi kanda;

– jättis Chronoposti, La Poste'i ja Prantsuse Vabariigi poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukulud nende endi kanda.

Käesolevate apellatsioonkaebuste menetlus Euroopa Kohtus

30 Chronopost palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles see osaliselt tühistab vaidlusaluse otsuse;

– kinnitada ülejäänud osa vaidlustatud kohtuotsusest ning teha asjas lõplik otsus;

– jätta vaidlusaluse otsuse tühistamise nõue rahuldamata, ja

– mõista kohtukulud välja UFEX-ilt jt-lt.

31 La Poste palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles see osaliselt tühistab vaidlusaluse otsuse, ja

– mõista La Poste'i poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukulud välja UFEX-ilt jt-lt.

32 UFEX jt paluvad Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebused rahuldamata, ja

– mõista kohtukulud välja Chronopostilt ja La Poste'ilt.

33 Euroopa Kohtu presidendi 18. aprilli 2007. aasta määrusega liideti need kaks kohtuasja suulise menetluse ja kohtuotsuse tegemise huvides.

Apellatsioonkaebused

34 Käesolevate apellatsioonkaebuste esitajad Chronopost ja La Poste tõstatavad sisuliselt neli väidet, mis tulenevad vastavalt:

– menetlusnormi rikkumisest, mis seisneb selles, et kohtuotsuse teinud Esimese Astme Kohtu koosseisus ei vastanud nõuetele;

– menetlusnormi rikkumisest, mis seisneb selles, et Esimese Astme Kohus andis vastuvõetamatule väitele sisulise vastuse;

– õigusnormi rikkumisest, mille Esimese Astme Kohus pani toime vaidlusaluse otsuse põhjendamiskohustuse hindamisel osas, mis puudutab La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile antud logistilist ja ärialast abi, ning

– õigusnormi rikkumisest, mille Esimese Astme Kohus pani toime riigiabi mõiste hindamisel osas, mis puudutab Postadexi klientuuri üleminekut.

Esimene väide, mis tuleneb menetlusnormi rikkumisest, mis seisneb selles, et kohtuotsuse teinud Esimese Astme Kohtu koosseis ei vastanud nõuetele

Poolte argumendid

35 Chronopost ja La Poste väidavad, et vaidlustatud kohtuotsus tehti ebaseadusliku menetluse tulemusel, kuna selle kohtuotsuse teinud koja koosseisus osalenud ettekandja-kohtunik oli nii koja esimees kui ettekandja-kohtunik selles kohtukoosseisus, mis tegi otsuse eespool viidatud kohtuasjas Ufex jt *vs.* komisjon.

36 Samas nõuab üks õiguse aluspõhimõtetest, õigus õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on sätestatud 4. novembril 1950 Roomas allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK") artiklis 6, et asja arutaks sõltumatu ja erapooletu kohus, mis tähendab, et pärast eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon tühistamist ja asja esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist seda asja arutav kohtukoosseis ei või tekitada kahtlusi vastava koosseisu erapooletuses sellega, et sellesse kuulub kohtunik, kes osales asja arutamisel ettekandjana kohtukoosseisus, kes tühistatud kohtuotsuse tegi. Seetõttu on tegemist EÜ artikli 6 rikkumisega.

37 UFEX jt väidavad esiteks, et see väide on vastuvõetamatu. Kuna vaidlustatud kohtuotsuse teinud kohtukoosseis ning ettekandja-kohtuniku nimi on teada juba enne Esimese Astme Kohtus toimuvat suulist menetlust, oleksid Chronopost ja La Poste võinud oma kahtlused selle kohtukoosseisu erapooletuse suhtes avaldada juba selle suulise menetluse käigus. Kuna nad sellest võimalusest loobusid, on nende esitatud väite puhul tegemist uue ja seega vastuvõetamatu väitega, nagu Euroopa Kohus otsustas 9. septembri 1999. aasta otsuses kohtuasjas C-64/98 P: Petrides *vs.* komisjon (EKL 1999, lk I-5187).

38 UFEX jt väidavad teiseks, et see väide on põhjendamatu. Vaidlustatud kohtuotsuse teinud kohtukoosseis on kooskõlas Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 118 sätetega, mis reguleerib kohtukoosseisu juhul, kui Euroopa Kohus saadab asja pärast esimese kohtuotsuse tühistamist esimesse astmesse tagasi.

39 Need sätted ei nõua asja määramist teisele koosseisule, mis lisaks oleks võimatu, kui esimese kohtuotsuse on teinud täiskogu. Selles valdkonnas ei saa tugineda ühelegi liikmesriikide ühisele põhiseaduslikule tavale. Teatavasti neutraliseerib kollegiaalne arutamine riski, et koosseisu üks liige on erapoolik.

40 Arvestades Euroopa Inimõiguste Kohtu lähenemist kohtu erapooletuse küsimusele tuleb märkida, et käesoleval juhul ei ole ilmnenud ühtegi subjektiivset ega objektiivset erapoolikusele viitavat asjaolu. Vastupidi, tegemist on korrakohase õigusemõistmisega, kui niivõrd keerukas kohtuasi nagu praegune antakse samale ettekandja-kohtunikule, kes seda arutas ka enne esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist.

41 Oma repliikides eitavad Chronopost ja La Poste seda, et nende väide on vastuvõetamatu. UFEX jt ei saa mingil juhul tugineda sellise väite uudsusele, mis tuleneb õiguse aluspõhimõtte rikkumisest, mis seetõttu rajaneb avalikul huvil ning millest ei saa loobuda.

42 Lisaks ei saanud sellist väidet esitada enne Esimese Astme Kohtu poolt otsuse tegemist. Veelgi enam, see väide ei kuulu menetlusküsimuste hulka, mille kohta Esimese Astme Kohus võiks teha otsuse oma kodukorra artikli 111 alusel. Nimetatud kodukord ei sisalda ka sätet, mis puudutaks kohtuniku tagasikutsumise võimalust. Kuna see väide esitati Euroopa Kohtule esitatud apellatsioonkaebuses, ei ole tegemist menetluse käigus esitatud „uue väitega" Euroopa Kohtu kodukorra artikli 42 lõike 2 tähenduses.

43 Oma vastuepliikides väidavad UFEX jt, et repliigis esitatud argument, mille kohaselt on õiguse aluspõhimõtte rikkumise puhul tegemist avalikul huvil rajaneva väitega, kujutab endast uut ning seega vastuvõetamatut väidet. Lisaks on Euroopa Kohtu kodukorra artikli 42 lõikes 2 ette nähtud menetlus see, mis algab Esimese Astme Kohtus ning jätkub apellatsioonimenetlusena Euroopa Kohtus.

Euroopa Kohtu hinnang

44 EIÕK artikli 6 lõikes 1 sätestatud õigus õiglasele kohtulikule arutamisele on põhiõigus, mida Euroopa Liit järgib EL artikli 6 lõike 2 alusel kui üldpõhimõtet (Euroopa Kohtu 26. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-305/05: Ordre des barreaux francophones et germanophone jt, EKL 2007, lk I-5305, punkt 29).

45 Kõnealune õigus õiglasele kohtulikule arutamisele tähendab, et igaühel on õigus õiglasele ja avalikule asja arutamisele mõistliku aja jooksul sõltumatus ja erapooletus, seaduse alusel moodustatud kohtus. Seda õigust kohaldatakse ka juhul, kui komisjoni otsuse peale on hagi esitatud (vt selle kohta 17. detsembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-185/95 P: Baustahlgewebe *vs.* komisjon, EKL 1998, lk I-8417, punkt 21).

46 Sõltumatusse ja erapooletusse kohtusse pääsemise tagatised, eelkõige need, mis määravad ära sellise kohtu mõiste ja koosseisu, on sõltumatu kohtuliku arutamise nurgakivi. See tähendab, et iga kohus peab kontrollima, kas tema koosseis on selline, et ta kujutab endast sellist sõltumatut ja erapooletut kohust, kui selles osas esitatakse vastuväide, mis esmapilgul ei ole ilmselgelt tõsiseltvõetamatu. See kontrollimine on vajalik usalduse jaoks, mida demokraatliku ühiskonna kohtud peavad menetlusosalistes tekitama (vt selle kohta Euroopa Inimõiguste Kohtu 23. aprilli 1996. aasta otsus kohtuasjas Remli *vs.* Prantsusmaa, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-II, lk 574, punkt 48). Selles tähenduses kujutab niisugune kontroll endast olulist menetlusnormi, mille järgimine rajaneb avalikul huvil.

47 Sellest tuleneb, et kui apellatsioonkaebuses esitatakse sellekohane vastuväide, mis nii nagu käesolevas asjas ei ole ilmselgelt tõsiseltvõetamatu, peab Euroopa Kohus kontrollima vaidlustatud otsuse teinud Esimese Astme Kohtu koosseisu.

48 Teisisõnu tuleb niisugust väidet, mis tuleneb Esimese Astme Kohtu koosseisu mittevastavusest nõuetele, nagu on antud juhul Euroopa Kohtule esitatu, pidada avalikul huvil rajanevaks väiteks, mida kohus peab kontrollima omal algatusel (vt avalikul huvil rajanevate väidete omaalgatusliku kontrollimise kohta eelkõige 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 67).

49 Sellise väite kontrollimine võib toimuda igas menetlusetapis (vt selle kohta 20. veebruari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-166/95 P: komisjon *vs.* Daffix, EKL 1997, lk I-983, punkt 25).

50 Neil tingimustel ei saa viidata asjaolule, et esimeses kohtuastmes menetluspooleks olnud komisjon ei esitanud Esimese Astme Kohtule õigusnormi rikkumise väidet, millele Chronopost ja La Poste Euroopa Kohtule esitatud väites tuginevad, ja et seetõttu ei saa huvitatud isikud, menetlusse astujad esimeses kohtuastmes, seda väidet apellatsioonkaebuses esitada – vältimaks sellise väite kontrollimist Euroopa Kohtu poolt.

51 Selles osas tuleneb Euroopa Kohtule esitatud toimikumaterjalidest, ja seda pole vaidlustatud, et vaidlustatud kohtuotsuse teinud kohtukoosseisus anti ettekandja-kohtuniku ülesanne kohtunikule, kes oli eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon teinud kohtukoosseisus ühtaegu nii koja esimees kui ettekandja-kohtunik.

52 Ei ole siiski tõendatud, et Esimese Astme Kohus ei oleks niiviisi ettekandja-kohtunikku määrates kinni pidanud erapooletuse nõudest, mida kohtu liikmed peavad järgima, ja rikkunud sellega põhiõigust õiglasele kohtulikule arutamisele.

53 Kõigepealt tuleb märkida, et asjaolu, et samale kohtunikule, kes osaleb kahes järjestikuses koosseisus, antakse ettekandja-kohtuniku ülesanded, on iseenesest tähtsusetu erapooletuse nõude järgimise hindamisel, kuna nimetatud ülesandeid täidetakse kollegiaalses kohtukoosseisus.

54 Teiseks hõlmab erapooletuse nõue kahte aspekti. Esiteks peab kohus olema subjektiivselt erapooletu, mis tähendab et ükski selle liikmetest ei ilmuta erapoolikust ega isiklikke eelarvamusi; isiklikku erapooletust eeldatakse kuni vastupidise tõendamiseni. Teiseks peab kohus olema objektiivselt erapooletu, see tähendab, et ta peab pakkuma piisavaid tagatisi õiguspärase kahtluse välistamiseks (vt selle kohta eelkõige Euroopa Inimõiguste Kohtu 24. veebruari 1993. aasta otsus kohtuasjas Fey *vs.* Austria, A-seeria nr 255-A, lk 12, punkt 28; 25. veebruari 1997. aasta otsus kohtuasjas Findlay *vs.* Ühendkuningriik, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-I, lk 281, punkt 73, ning 4. oktoobri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades nr 63610/00 ja 38692/05: Forum Maritime SA *vs.* Rumeenia, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata).

55 Esiteks tuleb märkida, et käesoleval juhul ei viita Chronopost ja La Poste Esimese Astme Kohtu liikmete isiklikule erapoolikusele.

56 Teiseks ei või niisugune asjaolu iseenesest, et sama kohtunik osaleb kahes kohtukoosseisus, kes peavad üksteise järel arutama sama kohtuasja, ilma muude objektiivsete asjaoludeta, tekitada kahtlust Esimese Astme Kohtu erapooletuses.

57 Selles osas ei paista, et ühenduse õiguse raames tuleks ja võiks pidada üldiseks kohustuseks seda, et madalama astme kohtusse tagasisaadetud asja arutab täiesti teistviisi moodustatud kohtukoosseis kui see, mis arutas asja esimesel korral.

58 Lisaks on Euroopa Inimõiguste Kohus leidnud, et erapooletuse kohustusest ei saa tuletada üldpõhimõtet, et kohus, kes tühistab haldusasutuse või kohtu otsuse, peab asja tagasi saatma teisele kohtule või sama kohtu teistviisi moodustatud organile (vt eelkõige Euroopa Inimõiguste Kohtu 16. juuli 1971. aasta otsus kohtuasjas Ringeisen *vs.* Austria, A-seeria nr 13, punkt 97, ja 26. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas Diennet *vs.* Prantsusmaa, A-seeria nr 325-A, punkt 37).

59 Lisaks tuleb märkida, et EIÕK artikli 27 lõike 3 kohaselt, kui mõne koja lahendatud asi saadetakse edasi suurkotta, ei või suurkoja istungitel osaleda mitte ükski otsuse langetanud koja kohtunikest, välja arvatud koja esimees ja asjassepuutuvat riiki esindanud kohtunik. EIÕK möönab seega, et asja esimesel korral arutanud kohtunikud osalevad teises kohtukoosseisus, mis peab sama asja uuesti arutama, ning et see asjaolu ei ole iseenesest vastuolus õiglase kohtuliku arutamise nõuetega.

60 Neil asjaoludel ei ole käesolevas asjas tõendatud, et vaidlustatud kohtuotsuse teinud kohtukoosseis ei oleks olnud nõuetekohaselt moodustatud üksnes sel põhjusel, et selle koosseisus oli Esimese Astme Kohtu liige, kes oli juba osalenud seda asja varem arutanud kohtukoosseisus.

61 Esimene väide tuleb seega tagasi lükata.

Teine väide, mis tuleneb menetlusnormi rikkumisest, mis seisneb selles, et Esimese Astme Kohus andis vastuvõetamatule väitele sisulise vastuse

Poolte argumendid

62 La Poste'i väite esimene osa on, et Esimese Astme Kohus jättis tegemata otsuse vastuvõetamatuse väite kohta, mille La Poste oli esitanud UFEX-i jt väite vastu, mille kohaselt Postadexi varade üleandmine kujutas endast riigiabi, ning mis oli väide, mida ei olnud esitatud eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon tegemisele eelnenud menetluses, mis oli seega vaidlustatud kohtuotsuse menetluses uus väide. Oma väite teises osas väidab La Poste, et tehes otsuse uue väite kohta, rikkus Esimese Astme Kohus oma kodukorra artikli 48 lõike 2 sätteid.

63 UFEX jt vaidlustavad selle väite esimese osa vastuvõetavuse, kuna see tugineb segastele ja vastuolulistele argumentidele ning ei osuta sellele, millist kodukorra sätet Esimese Astme Kohus rikkus.

64 Lisaks ei ole kõnealune väiteosa põhjendatud, kuna Esimese Astme Kohus ei pidanud vastama vastuväitele, mis ei olnud vastuvõetav, kuna selle oli esitanud menetlusse astuja. Täpsustades lisaks, et Esimese Astme Kohus kvalifitseeris selle väite ümber, kui ta seda ilmsele hindamisveale tugineva hagi väite raames kontrollis, möönab La Poste, et nimetatud väidet oli varem käsitletud ning see ei olnud seega uus. Niisiis, ja kuigi Esimese Astme Kohus võis hagis esitatud argumendid formaalselt ümber liigitada, ei ole ka vaadeldava väite teine osa põhjendatud.

65 Oma repliigis vaidleb La Poste vastu tema teise väite esimese osa vastu esitatud vastuvõetamatuse väitele. Ta kinnitab, et tema väide on selge. Isegi kui vastuvõetamatuse vastuväide, mille ta Esimese Astme Kohtus esitas, oli vastuvõetamatu, oleks kohus seda pidanud sõnaselgelt ütlema. Lisaks on Euroopa Kohtu praktika seoses

menetlusse astuja poolt esitatud vastuväidete vastuvõetamatusega mitmekesisem kui UFEX jt selle väidavad olevat, ning see kohtupraktika ei välista nende vastuväidete uurimist juhtumipõhiselt. Käesoleval juhul on esitatud vastuväide vastuvõetav, kuna La Poste'i sõnul toetavad tema väited esiteks samu eesmärke nagu komisjoni väited, teiseks esitasid UFEX jt uue väite pärast tema menetlusse astumist, ja lõpuks, La Poste, keda süüdistati riigiabi eeskirjade rikkumises, oli huvitatud esitama vastuväited, mis komisjon oli esitamata jätnud.

66 Oma vasturepliigis kinnitavad UFEX jt menetlusse astuja poolt esitatud vastuväite vastuvõetamatust, mis arvestades väite uudsust ei rajanenud avalikul huvil.

Euroopa Kohtu hinnang

– Teise väite esimene osa

67 Menetlusse astuja ei saa esitada vastuvõetamatuse vastuväidet, mida kostja ei ole oma nõuetes esitanud (vt 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt *vs.* komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punktid 21 ja 22; 15. juuni 1993. aasta otsus kohtuasjas C-225/91: Matra *vs.* komisjon, EKL 1993, lk I-3203, punktid 11 ja 12, ning 19. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas C-13/00: komisjon *vs.* Iirimaa, EKL 2002, lk I-2943, punkt 5).

68 Vaidlust ei ole selle üle, et La Poste astus vaidlustatud kohtuotsusele eelnenud menetlusse komisjoni nõuete toetuseks ning et viimane ei esitanud vastuvõetamatuse vastuväidet, millele La Poste Esimese Astme Kohtus tugines ja mis tulenes sellest, et UFEX-i jt esitatud väide, mis puudutas Postadexi üleandmist, oli uus väide, kuna seda ei olnud esitatud eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon tegemisele eelnenud menetluses.

69 Vastuvõetamatuse vastuväide, mille La Poste niisiis esitas, ja mis ei puudutanud avalikku huvi, nii nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 65 märkis, oli seega ise vastuvõetamatu. Neil asjaoludel, isegi kui Esimese Astme Kohus oleks pidanud sellele vastuväitele vastama, oleks ta samuti, kuid tingimata, pidanud tuvastama selle vastuvõetamatuse. Seetõttu et kohus ei käsitlenud seda vastuväidet oma otsuses, ei mõjuta La Poste'i õigusi, ning viimane ei saa niisiis selle üle otsustamata jätmisele tugineda, et vaidlustatud kohtuotsuse seaduslikkust vaidlustada.

70 Neil asjaoludel ei ole teise väite esimene osa põhjendatud isegi juhul, kui oletada, et see on vastuvõetav. Seetõttu tuleb see tagasi lükata.

– Teise väite teine osa

71 Tuleb meenutada, et Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 48 lõike 2 kohaselt, mida sama kodukorra artikli 120 alusel kohaldatakse juhul, kui Euroopa Kohus on teinud otsuse asja Esimese Astme Kohtule uueks arutamiseks saatmise kohta, ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Sellest tuleneb, et pärast asja tagasisaatmise otsuse tegemist Euroopa Kohtu poolt ei või pooled tugineda väidetele, mida ei olnud esitatud menetluses, mis viis Euroopa Kohtu poolt tühistatud Esimese Astme Kohtu otsuse tegemisele.

72 Eespool viidatud kohtuotsuse Ufex jt *vs.* komisjon tegemisele eelnenud menetluses UFEX-i jt poolt Esimese Astme Kohtule esitatud hagi uurimisel ilmneb, et tühistamise nõue tugines neljale väitele, mida Esimese Astme Kohus analüüsis kui kaitseõiguse rikkumisest, ebapiisavast põhjendamisest, faktivigadest ja ilmsetest hindamisvigadest ning viimasena mõiste „riigiabi" valest kohaldamisest tulenevaid väiteid (eespool viidatud kohtuotsus Ufex jt *vs.* komisjon, punkt 37).

73 Pärast eespool viidatud kohtuotsust Ufex jt *vs.* komisjon esitatud märkustes jäid UFEX jt oma kolme viimase väite juurde, mida Esimese Astme Kohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 49 kui põhjendamisekohustuse rikkumisest, sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest hindamisvigadest ning mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tulenevaid väiteid.

74 Nende märkuste kontrollimisel ei ilmne, et UFEX jt oleksid soovinud esitada uue väite. Lisaks on selge, et argumentatsioon, mida nad seoses Postadexi üleandmisega arendasid sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest hindamisvigadest tuleneva väite toetuseks, esines juba nende selles menetluses esitatud hagis, mille tulemusel tehti kohtuotsus Ufex jt *vs.* komisjon. Sellist argumentatsiooni arendamist ei saa pidada uueks väiteks.

75 Lisaks, nagu Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51 õigesti täpsustas, langevad sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest hindamisvigadest tulenevad väited antud juhul kokku mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tuleneva väitega. Neil asjaoludel võis Esimese Astme Kohus Postadexi üleminekuga seonduvad UFEX-i jt argumendid õigustatult ümber kvalifitseerida mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tuleneva väite toetuseks esitatuteks (vt sellise ümberkvalifitseerimise võimalikkuse kohta 19. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-316/97 P: parlament *vs.* Gaspari, EKL 1998, lk I-7597, punkt 21).

76 Seetõttu ei otsustanud Esimese Astme Kohus nendele argumentidele mõiste „riigiabi" väärast kohaldamisest tuleneva väite analüüsimise raames vastates mingil juhul uue väite üle ega rikkunud seega oma kodukorra artikli 48 lõike 2 sätteid.

77 Kuna teise väite teine osa ei ole põhjendatud, tuleb see samuti tagasi lükata.

78 Seetõttu tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, mis tuleneb õigusnormi rikkumisest, mille Esimese Astme Kohus pani toime vaidlusaluse otsuse põhjendamiskohustuse hindamisel osas, mis puudutab La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile antud logistilist ja ärialast abi

79 Selle väite uurimine eeldab, et enne poolte argumentide käsitlemist tuleb meenutada põhjuseid, millele Esimese Astme Kohus tugines, tühistades vaidlusaluse otsuse selle ebapiisava põhjendatuse tõttu.

Tühistamise põhjused, millele Esimese Astme Kohus tugines

80 Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63–71 meenutanud kohtupraktikas määratletud EÜ asutamislepingu nõudeid ühenduse õigusaktide põhjendamise kohta, asus Esimese Astme Kohus vaidlusaluse otsuse põhjenduste uurimisele, tuginedes sisuliselt kahte liiki asjaoludele, mis tema väitel on määravad.

81 Kõigepealt leidis Esimese Astme Kohus, et tuleb uurida, kas komisjon järgis põhjendamiskohustust, lähtudes nendest eespool viidatud kohtuotsuse Chronopost jt *vs.* Ufex jt punktis 40 väljatoodud põhimõtetest, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 15.

82 Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, et „[see] tähendab […] täpsemalt [vaidlusaluse] otsuse põhjendatuse piisavuse uurimist, mis hõlmab ühelt poolt küsimust, kas SFMI-Chronopostilt nõutud tasu katab esiteks kõik logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulud, teiseks, kohase hüvi-

tise postivõrgu kasutamisest tulenevate kulude eest ning kolmandaks, piisava tasu omakapitali eest, niivõrd kui SFMI-Chronopost kasutab seda oma konkureeriva tegevuse huvides; ja teiselt poolt küsimust, kas miski viitab sellele, et need asjaolud on alahinnatud või suvaliselt kindlaksmääratud".

83 Iga nimetatud punkti osas leidis Esimese Astme Kohus, et vaidlusalune otsus ei olnud piisavalt täpne.

84 Teiseks leidis Esimese Astme Kohus, meenutades, et põhjendamiskohustuse ulatust tuleb hinnata lähtuvalt konkreetsetest asjaoludest, mis vajadusel nõuavad üksikasjalikumat põhjendamist, et antud juhul oli see nii.

85 Selles osas leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97, et „[…] üksikasjalikumat põhjendamist õigustav asjaolu [on] esiteks see, et tegemist on ühega esimestest otsustest, mis käsitleb reserveeritud turul mittetegutsevale tütarettevõtjale logistilist ja ärialast abi osutava reserveeritud turul tegutseva emaettevõtja kulude arvestust puudutavaid keerukaid küsimusi riigiabi sätete kohaldamise valdkonnas. Teiseks, komisjoni esimese, rahuldamata jätmise otsuse tagasivõtmine 10. märtsil 1992 pärast tühistamishagi esitamist ja eespool viidatud SFEI jt otsuse tegemine Euroopa Kohtu poolt oleks pidanud suunama komisjoni põhjendama oma otsust vaidlustatud punktide osas veelgi hoolikamalt ja täpsemalt. Lõpuks oleks asjaolu, et hagejad esitasid haldusmenetluse käigus mitmeid majandusuuringuid, pidanud samuti viima komisjoni oma põhjendust hoolikalt ette valmistama, vastates hagejate olulistele argumentidele, mis tuginesid neile majandusuuringutele".

Poolte argumendid

86 Chronopost ja La Poste väidavad, et Esimese Astme Kohtu poolt vaidlusaluse otsuse tühistamiseks seatud üksikasjaliku põhjendamise nõuded lähevad kaugemale sellest, mida nõuab valdkonnas, kus komisjonil on ulatuslik kaalutlusõigus, tehtud otsuse piiratud kontroll. Chronopost lisab, et põhjenduse kontrollimise kattevarju all kontrollib Esimese Astme Kohus oma võimu tõeliselt kuritarvitades ilmse hindamisvea olemasolu vaidlusaluses otsuses, või samahästi ka viimase asjakohasust, asendades komisjoni hinnangu enda omaga.

87 UFEX jt taotlevad selle väite tagasilükkamist, väites et vaidlusalune otsus ei olnud piisavalt põhjendatud ja piirdus üldiste kaalutlustega, mis ei vastanud kaebuse üksikasjalikule argumentatsioonile. Ta märgib, et võimu kuritarvitamisest tulenev argument ei saa Esimese Astme Kohtu otsuste puhul tulemusi anda.

Euroopa Kohtu hinnang

88 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad EÜ asutamislepingu artikliga 190 (muudetuna EÜ artikkel 253) nõutud põhjendused vastama asjaomase akti olemusele ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul järelevalvet teostada. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata koos antud asja asjaoludega, nimelt akti sisu, põhjenduste olemuse ja huviga, mis võib olla akti adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendused täpsustaksid kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduste vastavust EÜ asutamislepingu artikli 190 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 63 ja viidatud kohtuprak-

tika, ning 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-501/00: Hispaania *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-6717, punkt 73).

89 Konkreetsemalt peab komisjoni otsus, milles tehakse järeldus kaebuse esitaja poolt teatatud väidetava riigiabi puudumise kohta, selgitama kaebuse esitajale piisaval määral neid põhjusi, mille tõttu kaebuses välja toodud õiguslikest ja faktilistest asjaoludest ei piisa riigiabi olemasolu tõendamiseks. Sellegipoolest ei pea komisjon võtma seisukohta asjaolude suhtes, mis asjasse ei puutu, on tähtsusetud või ilmselgelt teisejärgulised (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 64).

90 Lisaks tuleb meenutada, et riigiabi valdkonnas tehtud otsuse õiguspärasust tuleb hinnata otsuse tegemise hetkel komisjoni käsutuses olnud andmetest lähtuvalt (11. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-197/99 P: Belgia *vs.* komisjon, EKL 2003, lk I-8461, punkt 86 ja viidatud kohtupraktika).

91 Need on kaalutlused, mille valguses tuleb hinnata neid kahte põhjendamisele esitatud nõuet, millele Esimese Astme Kohus antud juhul tugines, ning mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 80–85.

92 Oletades kõigepealt, et vastates UFEX-i jt kaebuses olnud põhjendustele rakendas komisjon selliseid mõiste „tavalised turutingimused" hindamiskriteeriume, mis võisid olla ekslikud võrreldes nendega, mida Euroopa Kohus kasutas eespool viidatud kohtuotsuses Chronopost jt *vs.* Ufex jt, mis tehti hiljem, siis see asjaolu võiks mõjutada ka vaidlusaluse otsuse põhjenduste paikapidavust, kuid mitte selle otsuse vormilist piisavust.

93 Mis puutub vaidlusalusele otsusele üksikasjalikuma põhjendamise nõude seadmisse, siis selle otsuse tegemise konteksti arvestades ei ole Esimese Astme Kohtu analüüs asjakohane.

94 Esiteks, nii nagu on märgitud kohtujuristi ettepaneku punktis 94, ei õigusta asjaolu – et tegemist on ühega esimestest otsustest, mis käsitleb reserveeritud turul mittetegutsevale tütarettevõtjale logistilist ja ärialast abi osutava reserveeritud turul tegutseva emaettevõtja kulude arvestust puudutavaid keerukaid küsimusi riigiabi sätete kohaldamise valdkonnas – iseenesest põhjendusi, mis tingimata laskuvad nende kulude üksikasjalikku arvutamisse, kui komisjon leiab nii nagu käesoleval juhul, et kaebajate sellekohased põhjendused olid juba ise põhimõtteliselt ekslikud. Oletades, et just komisjoni selline lähenemine oli ekslik, võib see asjaolu mõjutada vaidlusaluse otsuse põhjendatust, kuid mitte tema vastavust vorminõuetele.

95 Teiseks, kuigi on tõsi, et vaidlusalune otsus on tehtud pärast seda, kui komisjon võttis tagasi 10. märtsi 1992. aasta otsuse, lõpetades UFEX-i jt kaebuse menetlemise, ei tähenda see tagasivõtmine siiski, et komisjonil lasuva põhjendamiskohustuse ulatus oleks kuidagi muutunud. Riigiabi mõiste vastab objektiivsele olukorrale, mida tuleb hinnata hetkel, kui komisjon oma otsuse teeb (22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-5479, punkt 137). Põhjused, miks komisjon andis käsitletavale olukorrale oma varasemas otsuses teistsuguse hinnangu, ei oma vaidlusaluse otsuse seaduslikkuse hindamisel tähtsust.

96 Lõpuks, kaebaja esitatud põhjuste ja komisjoni otsuse põhjenduste vahelise vajaliku seose puhul ei saa nõuda, et komisjon lükkaks ükshaaval tagasi kõik kaebaja põhjuste toetuseks esitatud argumendid. Ta võib piirduda otsuse seisukohast olulise tähtsusega asjaolude ja õiguslike kaalutluste käsitlusega (11. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-404/04 P: Technische Glaswerke Ilmenau *vs.* komisjon, punkt 30). Antud juhul, ja arvestades, et esitatud selgitused õigustavad seda, miks nimetatud põhjendusi ei peetud asjakohasteks, ei saa kaebaja poolt nende põhjenduste toetuseks esitatud majandusuuringute arv ega tähtsus iseenesest muuta komisjonil lasuvat põhjendamiskohustuse ulatust.

97 Lisaks tuleb ka meenutada, et nii nagu väidavad UFEX jt, sõltub selle küsimuse analüüs, kas La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistiline ja ärialane abi kujutab endast riigiabi, kontekstist, mida vaidlusaluse otsuse tegemise ajal iseloomustas kaks asjaolude gruppi.

98 Esiteks leidis kohus eespool viidatud kohtuotsuse SFEI jt punktis 62, nii nagu on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktis 3, et logistilise ja ärialase abi osutamine riigi osalusega äriühingu poolt oma eraõiguslikele tütarettevõtjaile, kes tegutsevad teatavas konkurentsile avatud valdkonnas, võib kujutada endast riigiabi asutamislepingu artikli 92 tähenduses juhul, kui selle eest saadav tasu on madalam kui tasu, mida nõutaks tavaliste turutingimuste korral.

99 Teiseks ei ole vaidlust selle üle, et nende kaalutluste põhjal sooviti UFEX-i jt poolt komisjonile esitatud kaebusega sisuliselt põhjendada, miks see ärialase ja logistilise abi eest makstud tasu oli ebapiisav (vaidlusaluse otsuse punktid I, E).

100 Konkreetsemalt väidavad UFEX jt, et tasu logistilise ja ärialase abi eest oleks pidanud arvutatama lähtuvalt hinnast, mida tavalistes turutingimustes tegutsev ettevõtja peaks vaadeldavate teenuste eest nõudma, võtmata arvesse „mastaabisäästu", mis tõi La Poste'ile tulu tänu tema monopoolsele seisundile, ning mis täpsemalt oligi kaebajate väitel konkurentsimoonutuste põhjus.

101 Järeldamaks, et UFEX-i jt etteheidetele antud vastus oli ebapiisav, leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 75–95, et komisjoni poolt esitatud teave oli liiga üldine ja ebatäpne.

102 Nii nagu on välja toodud kohtujuristi ettepaneku punktis 97, kritiseeris Esimese Astme Kohus eelkõige majanduslike ja raamatupidamismõistete ebatäpsust, uuritud kulude laadi ning tehtud finantsarvutuste komponente. Ta leidis, et tal ei ole võimalik

kontrollida seda, kas on tehtud fakti- või hindamisvigu, ning muutuvkulude puhul, et vaidlustatud otsus oleks pidanud sisaldama vähemalt üldist kokkuvõtet osutatud teenuseid puudutavatest analüütilistest raamatupidamisarvestustest.

103 Sellegipoolest tuleb esmalt järeldada, nagu leidis ka Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 73, et „põhjused, miks komisjon jättis kõrvale [UFEX-i jt poolt nende teenuste jaoks] väljapakutud kuluarvestusmeetodi, tulenevad selgelt vaidlusaluse otsuse punktides 49–56 esitatud põhjendustest".

104 Konkreetsemalt selgitab komisjon, miks UFEX-i jt poolt esitatud üksikasjalikud majandusuuringud rajanesid tema arvates põhimõtteliselt ebaõigel tavalise turuhinna mõistel. Need uuringud määratlesid nimetatud hinna kui sellise, millega võrreldav eraettevõtja pakuks samasuguseid teenuseid äriühingule, kellega ta ei ole seotud, samas kui tuleb arvestada asjaoluga, et tehing toimub kahe samasse kontserni kuuluva äriühingu vahel, ning et neil asjaoludel ei saa jätta tähelepanuta strateegilisi kaalutlusi ja sünergiat, mis tulenevad Chronoposti ja La Poste'i kuulumisest samasse kontserni.

105 Neil asjaoludel, nii nagu on märgitud kohtujuristi ettepaneku punktis 106, oleks ebaoluline vastata üksikasjalikult eeldustele ja arvutustele, millel nimetatud uuringud väidetava riigiabi kogusummade kindlakstegemisel rajanevad. Seega ei saa komisjonile sellise vastuse andmatajätmist ette heita.

106 Teiseks tuleb tõdeda, et Esimese Astme Kohus ei täpsusta, milliseid UFEX-i jt kaebuse aspekte vaidlusalune otsus kohtu arvates nõuetekohaselt ei käsitle.

107 Kolmandaks tuleb ka nentida, et Esimese Astme Kohus ei põhjenda, mismoodi vaidlusalune otsus ei esita põhjuseid, miks UFEX-i jt esitatud faktilised ja õiguslikud argumendid ei võimaldanud komisjonil riigiabi olemasolu kohta järeldust teha. Vaidlusaluses otsuses olevad põhjendused, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 4, väljendavad selgelt ja ühemõtteliselt komisjoni arutluskäiku ja võimaldavad selle kohtulikku kontrolli.

108 Seoses komisjoni poolt kasutatud majandus- ja raamatupidamismõistete, uuritud kulude laadi ning tehtud finantsarvutuste komponentidega ei saa eitada, et tegemist on keerukate tehniliste hinnangutega. Kuna vaidlusalusest otsusest ilmneb selgelt komisjoni järgitud arutluskäik, mis võimaldab selle põhjendatust hiljem pädevas kohtus vaidlustada, siis on ülemäärane nõuda, et eraldi põhjendataks iga tehnilist valikut või iga arvnäitajat, millele see arutluskäik tugineb (vt analoogia alusel üldaktide kohta eelkõige 12. juuli 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-154/04 ja C-155/04: Alliance for Natural Health jt, EKL 2005, lk I-6451, punkt 134).

109 Lisaks tuleb märkida, et ärisaladuse tagamiseks, milleks komisjon on kohustatud vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 214 (nüüd EÜ artikkel 287), ei olnud sellises aktis, nagu on käesolevas asjas vaatluse all, võimalik esitada teatavaid, eelkõige teenuste hindu puudutavaid andmeid. Sellises aktis olevate arvandmete mitteammendavus ei võimalda siiski selle akti põhjendusi ebapiisavaks kvalifitseerida ega takista selle hilisemat kohtuliku kontrolli.

110 Lõpuks, kui UFEX jt esitasid Esimese Astme Kohtus erinevaid argumente – seades kahtluse alla andmed, millele komisjon tugines selleks, et vaidlustada niiviisi tehtud valikute põhjendatust ja eelkõige nende kohasust võrreldes Euroopa Kohtu poolt eespool viidatud kohtuasjas Chronopost jt *vs.* Ufex jt välja toodud kriteeriumidega, mis võimaldavad antud juhul kindlaks määrata tavalised turutingimused –, oli komisjoni ülesanne end Esimese Astme Kohtu võistlevas menetluses õigustada.

111 Seevastu asjaolu, et vaidlusaluse otsuse põhjendav osa ise ei sisaldanud kõiki neid andmeid, ei võimalda järeldada – eriti kui need argumendid esitati alles eespool viidatud kohtuotsuse Chronopost jt *vs.* Ufex jt tegemisele järgnenud kohtulikus menetluses –, et kõnealune otsus oli ebapiisavalt põhjendatud.

112 Seetõttu ei saanud Esimese Astme Kohus ilma seejuures õigusnormi rikkumata järeldada, nii nagu ta tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 95, et tal ei olnud võimalik kontrollida, kas komisjoni poolt kasutatud meetod ja tema poolt läbitud analüüsi etapid ei sisalda vigu ning kas nad on kooskõlas Euroopa Kohtu otsuses välja toodud põhimõtetega riigiabi olemasolu või puudumise kontrollimiseks.

113 Eelnenud kaalutlusi arvestades selgub, et ükski Esimese Astme Kohtu poolt välja toodud põhjendustest ei ole selline, mis õigustaks vaidlusaluse otsuse tühistamist selle põhjendamatuse tõttu. Seetõttu on põhjendatud Chronoposti ja La Poste'i väide, mis tuleneb Esimese Astme Kohtu poolt komisjonil lasunud põhjendamiskohustuse hindamisel toime pandud õigusnormi rikkumisest.

114 Seetõttu tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, milles see nimetatud kohustuse rikkumise tõttu tühistas vaidlusaluse otsuse osas, milles viimane järeldab, et La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abi puhul ei ole tegemist riigiabiga.

Neljas väide, mis tuleneb õigusnormi rikkumisest, mille Esimese Astme Kohus pani toime riigiabi mõiste hindamisel osas, mis puudutab Postadexi klientuuri üleandmist

Poolte argumendid

115 Chronopost ja La Poste väidavad, et Esimese Astme Kohus leidis ebaõigesti, et teatava konkurentsile avatud sektori tegevuse üleandmine tütarettevõtjale kujutab endast riigiabi põhjusel, et klientuur, mis kujutab endast riigi vahenditest rahastatavat immateriaalset vara, antakse seeläbi üle tasuta.

116 Niiviisi rikkus Esimese Astme Kohus õigusnormi, arvestamata vastupidi Euroopa Kohtu suunistele eespool viidatud kohtuotsuses Chronopost jt *vs.* Ufex jt La Poste'i erilist olukorda, mis seetõttu, et La Poste tegutseb reserveeritud sektoris, ei ole võrreldav eraettevõtjate olukorraga. Postadexi üleandmist ei saa kunstlikult lahutada tegevuse tütarettevõtjale üleandmise tehingust juhatuse poolt, mida ei saa hinnata samamoodi kui panust, mille eraettevõtja annab üle oma olemasolevale tütarettevõtjale. Lisaks maksti riigiasutuste kapitali sissemaksmise eest Chronoposti tasu, nagu tõdes komisjon, ning seega ei abistanud see kapital loodud tütarettevõtjat.

117 Pealegi ei ole kõnealune tütarettevõtja asutamine, mida komisjon lisaks soosib varasemate monopoolsete sektorite liberaliseerimise raames, võrreldav äriühingute ja olemasolevate tütarettevõtjate suhetega. Tütarettevõtja asutamise hetkel, mis on võrreldav jagunemisega, ei saa olla tegemist riigiabiga, kuna sel hetkel pole veel abi saajat, ning igal juhul ei ole veel kindlasti seeläbi saadavat eelist. Lisaks võttis komisjon arvesse üleantud immateriaalse vara oletatava väärtuse.

118 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et avalikku sektorisse kuuluvale tütarettevõtjale tehtud kapitalisüsti puhul on igasugune riigiabi *a priori* välistatud, kui tehingus

osaleb ka erainvestor nagu käesoleval juhul, kuna TAT, kellel oli SFMI aktsiakapitalis 34% osalus, panustas viimasesse oma isiklikku vara.

119 UFEX-i jt arvates anti Postadex SFMI-Chronopostile üle tasuta, ilma hüvitiseta, mis ei saa seisneda tasus investeeritud omakapitali eest, ning komisjoni arvud nimetatud tasu kohta ei ole asjakohased. Sissemaksed, mida äriühinguõiguse kohaselt tuleb alati hinnata, soodustasid kahtlemata Chronoposti, andes talle kui uuele turuletulijale väljaspool tavalisi turutingimusi saadud konkurentsieelise. Tegemist oli kinnise klientuuri üleandmisega monopoolses seisundis ettevõtjalt oma tütarettevõtjale.

120 Asutamislepingu artikli 92 lõike 1 kohaldamisel ei ole oluline, kas tegemist on jagunemisega või mitte, riigiabi mõiste on määratletud mitte vastava tehingu põhjuste või vahendite kaudu, vaid läbi selle mõju turule ja ühendusesisesele kaubandusele.

Euroopa Kohtu hinnang

121 Esialgse märkusena tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab „abiks" kvalifitseerimine asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses, et kõik selles sättes esitatud tingimused on täidetud (vt 21. märtsi 1990. aasta otsus kohtuasjas C-142/87: Belgia *vs*. komisjon, nn Tubemeuse'i kohtuasi, EKL 1990, lk I-959, punkt 25; 14. septembri 1994. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-278/92–C-280/92: Hispaania *vs*. komisjon, EKL 1994, lk I-4103, punkt 20; 16. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas C-482/99: Prantsusmaa *vs.* komisjon, EKL 2002, lk I-4397, punkt 68, ja 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, EKL 2003, lk I-7747, punkt 74).

122 Esiteks peab olema tegemist sekkumisega riigi poolt või vähemalt riigi ressurssidest. Teiseks peab see sekkumine kahjustama liikmesriikidevahelist kaubandust. Kolmandaks peab see andma kasusaajale mingi soodustuse. Neljandaks peab see kahjustama

või ähvardama kahjustada konkurentsi (vt eelkõige 30. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-451/03: Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, EKL 2006, lk I-2941, punkt 56).

123 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et antud soodustus võib seisneda mitte üksnes toetuses positiivses tähenduses, nagu subsiidiumid, laenud või osalused ettevõtjate kapitalis, vaid ka erinevas vormis sekkumistes, mis leevendavad äriühingu eelarvet tavaliselt koormavaid kohustusi ja mis seetõttu ei ole küll subsiidiumid selle sõna kitsas tähenduses, ent on siiski samalaadsed ja samasuguse mõjuga. Tuleb välja tuua, et subsiidiumidega samasuguse mõjuga kaudsete soodustuste hulgas on ka kaupade tarnimine või teenuste osutamine soodustingimustel (vt 20. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-126/01: GEMO, EKL 2003, lk I-13769, punktid 28 ja 29).

124 Järeldamaks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 165 ja 167, et Postadexi, mis oli avalik teenus, üleandmine La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile kujutab endast riigiabi, leidis Esimese Astme Kohus, et see tehing hõlmas klientuuri, s.o majanduslikku väärtust omava immateriaalse vara üleminekut, ning et sellega SFMI-Chronopostile kaasnenud soodustuse eest ei makstud La Poste'ile mingit tasu.

125 Selline arutluskäik jätab mulje, et Postadex eraldati La Poste'ist ilma vastutasuta, nagu oleks üleantud tegevus erastatud ilma, et selle eest oleks mingit hüvitist makstud.

126 Sellegipoolest lähtub kirjeldatud analüüs ekslikust eeldusest. On selge, et La Poste teostas selle üleandmise tütarettevõtja asutamise teel, ning läbi valdusühingu, milles tal on 100% osalus, omandas ta oma tütarettevõtja Chronoposti kapitalis 66% osaluse. Samas ei saa välistada, et see osalus arvestab vähemalt osaliselt üleantud materiaalse ja immateriaalse vara, eelkõige Postadexi klientuuri, väärtust.

127 Nagu on märgitud kohtujuristi ettepaneku punktis 117, säilitas La Poste selle osa Chronopostile üleantud tegevuse majanduslikust väärtusest, mis vastas 66% osalusele viimase aktsiakapitalis.

128 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et Esimese Astme Kohus ei saanud ilma õigusnormi rikkumata oma analüüsi üles ehitada, jättes tütarettevõtja asutamise raames toimuva klientuuri üleandmise õiguslikud ja majanduslikud asjaolud täielikult arvestamata, samas kui viimastest võis juba iseenesest tuleneda hüvitis selle üleandmisega tekkinud soodustuse eest.

129 Pealegi on selline riigiabiks kvalifitseerimine lubatud ainult siis, kui Postadexi klientuuri üleminek kui selline rahuldab kõiki asutamislepingu artikli 92 lõikes 1 ette nähtud tingimusi, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 122 ja mis on kumuleeruvad (vt selle kohta 23. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-237/04: Enirisorse, EKL 2006, lk I-2843, punkt 50).

130 Samas ei ole väidetud, et kõik need tingimused oleks täidetud. Igal juhul, kui vastata küsimusele, kas selline üleandmine ähvardab kahjustada konkurentsi, nagu tuleneb neljandast mainitud tingimusest, siis see saaks olla nii ainult juhul, kui see üleandmine muudaks asjaomase turu struktuuri ja mõjutaks sellel turul juba olevate ettevõtjate konkurentsiolukorda.

131 Nii nagu on välja toodud kohtujuristi ettepaneku punktis 120, ei saanud Postadexi klientuuri SFMI-Chronopostile ülemineku tagajärjeks iseenesest olla kullerpostituru konkurentsitingimuste muutumine, kuna La Poste haldas otseselt kullerpostiteenust Postadexi nime all kuni SFMI-Chronoposti asutamise kuupäevani.

132 Neil asjaoludel tuleb nõustuda Chronoposti ja La Poste'i neljanda väitega ning tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles ulatuses, milles viimane tühistab vaidlusaluse otsuse osas, milles see leiab, et Postadexi üleandmine ei kujuta endast riigiabi.

133 Eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada esiteks selles ulatuses, milles see tühistab vaidlusaluse otsuse osas, milles viimane leiab, et ei logistilise ega ärialase abi osutamine La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost, ega Postadexi üleandmine ei kujuta endast SFMI-Chronopostile antud riigiabi, ja teiseks selles ulatuses, milles see eelnenust lähtuvalt määrab kohtukulude jaotuse.

Vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise tagajärjed

134 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus teha Esimese Astme Kohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab. Kuna käesolevas kohtuasjas on see nii, peab Euroopa Kohus ulatuses, milles kohtuasi on talle edasi kaevatud, lahendama vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude sisuliselt, pidades silmas, et pooled oleksid saanud kogu mitmeetapilise menetluse käigus esitada kõik selle otsuse seaduslikkuse hindamisse puutuvad asjaolud.

Vaidluse ulatus

135 Kõigepealt tuleb meenutada, et vaidlustatud kohtuotsus tühistab vaidlusaluse otsuse ainult osas, milles see leiab, et ei La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile logistilise ega ärialase abi osutamine ega Postadexi üleandmine ei kujuta endast SFMI-Chronopostile antud riigiabi, samas kui vaidlusaluse otsuse artikkel 1, nii nagu on meenutatud

käesoleva kohtuotsuse punktis 4, nimetas ka muid asjaolusid, mille puhul komisjon leidis, et need ei kujuta endast riigiabi.

136 Esimese Astme Kohus lükkas tagasi UFEX-i jt argumendid, mis käsitlesid neid muid asjaolusid nii eespool viidatud kohtuotsuses Ufex jt *vs.* komisjon, nagu on meenutatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 180, kui ka viimati nimetatud kohtuotsuse punktides 189–191.

137 Lisaks jättis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuses riigiabi mõiste väärast kohaldamisest tuleneva väite uurimisel kõrvale UFEX-i jt poolt selle väite toetuseks esitatud argumendid, mis olid esiteks seotud nn „tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi" kasutamisega ning teiseks La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamisega.

138 Neil asjaoludel, ning kuna käesoleva apellatsioonimenetluse vastustajad UFEX jt ei ole esitanud sellekohaseid nõudeid, ei sea vaidlustatud kohtuotsuse osaline tühistamine Euroopa Kohtu poolt seda kohtuotsust kahtluse alla selles ulatuses, mille Esimese Astme Kohus need argumendid tagasi lükkas.

139 Järelikult piirdub Euroopa Kohtus arutuse all oleva vaidluse ese pärast käesoleva kohtuotsuse punktist 132 tulenevat tühistamist nüüdsest vaidlusaluse otsuse vaidlustamisega üksnes osas, milles see leiab, et logistilise ja ärialase abi osutamine La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost ei kujuta endast riigiabi.

140 Nimetatud eseme piires tuleb seega teha otsus veel argumentide kohta, mis on esitatud toetamaks riigiabi mõiste väärast kohaldamisest tulenevat väidet, mille juurde UFEX jt jäid Esimese Astme Kohtus pärast eespool viidatud kohtuotsust Chronopost jt *vs.* Ufex jt, ning mis käsitlevad La Poste'i poolt kantud kulude katmata jäämist, alahinnatust ja teatavate komisjoni poolt aluseks võetud asjaolude meele-

valdsust, Deloitte'i aruande lisas 4 olevate raamatupidamisandmete teisendusvigu ning La Poste'i investeeringute ebatavaliselt kõrget sisemist tulumäära.

Vaidlusaluse otsuse tühistamise nõude põhjendatus

141 Esialgse märkusena tuleb meenutada, et asutamislepingus määratletud riigiabi mõiste on õigusliku tähendusega ning seda tuleb tõlgendada objektiivsetest teguritest lähtudes. Seetõttu peab ühenduse kohus, võttes arvesse nii talle esitatud vaidluse konkreetseid tegureid kui ka komisjoni kaalutluste tehnilist või kompleksset laadi, põhimõtteliselt kontrollima küsimust täielikult, et otsustada, kas meede kuulub EÜ artikli 92 lõike 1 reguleerimisalasse (16. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-83/98 P: Prantsusmaa *vs.* Ladbroke Racing ja komisjon, EKL 2000, lk I-3271, punkt 25).

142 Sellest tuleneb, et Euroopa Kohus peab kontrollima, kas faktilised asjaolud, millele komisjon viitab, on sisuliselt õiged, ning kas nende abil saab kindlaks teha, et kõik asutamislepingu artikli 92 lõike 1 tähenduses „abina" kvalifitseerimise tingimused, mida meenutati käesoleva kohtuotsuse punktis 122, on täidetud.

143 Kuna sel puhul on tegemist keerulise majandusanalüüsiga, tuleb ka meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab sellist analüüsi sisaldava komisjoni akti kohtulik kontroll piirduma menetlus- ja põhjendamisnormide järgimise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete hindamisvigade või võimu kuritarvitamise puudumise kindlakstegemisega (vt selle kohta 29. veebruari 1996. aasta otsus kohtuasjas C-56/93: Belgia *vs.* komisjon, EKL 1996, lk I-723, punkt 11, ning 8. mai 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-328/99 ja C-399/00: Itaalia ja SIM 2 Multimedia *vs.* komisjon, EKL 2003, lk I-4035, punkt 39).

144 Kuna riigiabi mõiste – nagu juba on öeldud käesoleva kohtuotsuse punktis 95 – vastab objektiivsele olukorrale, mida tuleb hinnata hetkel, kui komisjon teeb oma otsuse, tuleb eespool mainitud kohtuliku kontrolli teostamisel arvestada just sel hetkel antud hinnanguid.

145 Neid kaalutlusi arvestades tuleb kontrollida UFEX-i jt argumente, mille eesmärk on näidata selle hinnangu ekslikkust, mis viis komisjoni järeldusele, et tasu La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile ajavahemikul 1986–1995 osutatud logistilise ja ärialase abi eest oli piisav ning seega ei olnud tegemist viimase kasuks antud riigiabiga.

146 Täpsemalt väidavad UFEX jt, et komisjon piirdub üksnes kinnitusega, et La Poste'i poolt kantud kogukulud olid kaetud, viitamata kasutatud arvandmetele ega tehtud arvutustele, ning teisalt, et Deloitte'i aruanne, millele komisjon tugineb, möönab ise suutmatust põhjendada oma järeldusi muutuvkulude kohta, kuna La Poste'il puudus enne aastat 1992 analüütiline raamatupidamisarvestus.

147 Sellega seoses, nagu on nn „tagasiulatuva ümberarvestuse" meetodi kasutamise kohta märkinud ka Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 134–136, on selge, et La Poste kui Prantsusmaa riigiasutus hakkas analüütilist raamatupidamisarvestust pidama alles aastast 1992, kuid ilma selle arvestuseta on varasema aja kohta võimatu välja arvutada La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud teenuste täpset maksumust.

148 Lisaks, nagu Euroopa Kohus juba märkis eespool viidatud kohtuotsuse Chronopost jt *vs.* Ufex jt punktis 38, tuleb juhul, kui puudub võimalus võrrelda La Poste'i olukorda reserveeritud sektoris mittetegutseva ettevõtjate kontserni olukorraga, „tavalisi turutingimusi", mis on paratamatult hüpoteetilised, hinnata lähtuvalt kättesaadavatest objektiivsetest ja kontrollitavatest asjaoludest.

149 Neil tingimustel ei saa komisjonile ette heita, et ta rajas vaidlusaluse otsuse eelkõige Deloitte'i aruandest tulenevatele ainsatele kättesaadavatele andmetele, mille oli esitanud Prantsuse valitsus ning mis võimaldasid La Poste'i poolt kantud kulud taasesitada. Nende andmete kasutamist võiks kritiseerida üksnes juhul, kui oleks tõendatud, et need tuginevad ilmselgelt ekslikele kaalutlustele.

150 Euroopa Kohtule esitatud toimikumaterjalide uurimine ei võimalda sellist järeldust teha.

151 Esiteks ei võimaldanud komisjonil miski seada kahtluse alla nende andmete õigsust, mis olid talle esitatud La Poste'i alates aastast 1992 toimiva analüütilise raamatupidamisarvestuse põhjal, mille olid kinnitanud audiitorid ja riigikontrolör ning seda ei ole vaidlustatud. Asjaolu, et Prantsuse kontrollikoda rõhutas 2003. aasta aruandes selle raamatupidamisarvestuse mõnede aspektide teatud „nõrku" kohti, ei tähenda, et komisjoni valikud vaidlusaluse otsuse tegemise hetkel oleksid olnud ilmselgelt ekslikud.

152 Lisaks tuleb selles osas välja tuua, et UFEX jt lisasid komisjonile esitatud kaebusele konsultatsiooniettevõtja Braxton poolt teostatud majandusuuringu, ning et nad lisasid teise sama ettevõtja poolt teostatud uuringu Tribunal de commerce de Paris'le aastal 1993 esitatud hagi toetuseks. Vaidlusaluses kohtuotsuses on kirjas, ning seda ei ole vaidlustatud, et UFEX jt lisasid oma augustis 1996 komisjonile esitatud märkustele uue, konsultatsiooniettevõtja Bain & Co (edaspidi „Baini uuring") poolt teostatud uuringu, milles olevad arvandmed olid UFEX-i jt väitel usaldusväärsemad kui kahe varasema Braxtoni uuringu omad.

153 Lisaks sellele, et see majandusuuringute jada peegeldab La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud abi tegeliku maksumuse hindamise raskust, ilmneb vaidlusaluses otsuses väljendatust, mida ei ole vaidlustatud, et Deloitte'i aruanne analüüsib Baini uuringu järeldusi ning annab neile omapoolsed vastused. Neil asjaoludel ei saa komisjoni poolt pärast selle aruande esitamist ja kõiki selles sisalduvate kaalutluste põhjal

kasutatud andmeid käsitleda mitte meelevaldselt paikapanduina, vaid kasutatuina lähtuvalt hetkel kättesaadavast informatsioonist.

154 Teiseks, mis puutub meetodisse, mida kasutati nimetatud Deloitte'i aruandes ja mida hiljem kasutas komisjon La Poste'i poolt seoses SFMI-Chronoposti kullerpostiteenusega kantud kulude kindlakstegemiseks, siis UFEX jt vaidlustavad selle, kuna see meetod ei arvesta, et teatavad kulud on otseselt seotud üksnes kullerpostiteenusega. Sellise kriitika asjakohasus eeldab sellegipoolest, et oleks tõendatud, et La Poste'il on kulud, mis tulenevad konkreetselt kullerpostiteenuse tegevusest, mida aga UFEX jt ei ole tõendanud, kuivõrd nad piirduvad selles osas üksnes üldiseid, põhistamata andmeid sisaldavatele dokumentidele viitamisega, määratlemata ühtegi neist kuludest täpselt.

155 Igal juhul ei ilmne, et selle meetodi kasutamine, mis kuulub kaalutlusruumi, mis komisjonil tema poolt tehtavate tehniliste valikute osas on, tooks kaasa ilmse hindamisvea, samal ajal kui ei ole *a priori* sisuliselt vastuoluline seostada nagu käesoleval juhul teatavat püsikulude osa ühe või teise tegevusega vastavalt erinevate tegevuste mahule.

156 Kolmandaks, nii nagu on öeldud käesoleva kohtuotsuse punktis 147, on selge, et analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumisel La Poste'i kohta ajavahemikul 1986–1992 on võimatu välja arvutada La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud teenuste täpset maksumust.

157 Just selle puuduse kõrvaldamiseks usaldati konsultatsiooniettevõtjale Deloitte Touche Tohmatsu ülesanne teostada kättesaadavate raamatupidamisandmete abil tagasiulatuv arvestus, et teha parima võimaliku täpsusega kindlaks kõik SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abiga kaasnenud kulud.

158 Sellises kontekstis ei ole ilmselgelt asjakohatu, et see tagasiulatuv käsitlus sisaldas mitut kohandust, mille põhjusi ja ulatust selgitati komisjoni 27. mai 2005. aasta vastuses Esimese Astme Kohtu poolt esitatud kirjalikele küsimustele. Selliste kohanduste olemasolu ei võimalda iseenesest järeldada, et komisjon kasutas sellest uuringust lähtuvalt omavahel vastuolus olevaid andmeid.

159 Neljandaks, seoses küsimusega, kas La Poste'i tegevus SFMI-Chronoposti aktsionärina oli äriliselt õigustatud turumajandusliku erainvestori põhimõttest lähtuvalt ega seisnenud seega endast riigiabi kujutada võivate toetuste varjamises, kontrollis komisjon, nagu nähtub vaidlusalusest otsusest, et La Poste'i kui aktsionäri tehtud investeeringute sisemine tulumäär – see on tavaline tulumäär, mida erainvestor sarnastel tingimustel nõuaks – ületas SFMI-Chronoposti kapitali kogumaksumuse.

160 On selge, ning seda ei ole ka vaidlustatud, et vaidlusaluses otsuses esitatud arvutus, ning see, mis tuleneb komisjoni 27. mail 2005 esitatud vastuses olevast tabelist 1, s.o arvutus, mis ei võta arvesse abi, mis seisnes juurdepääsus La Poste'i võrgule ja kaubandusettevõttele (1. stsenaarium), viis järeldusele, et sisemine tulumäär ületas kõrgelt kapitali maksumust. Mis puutub juurdepääsu La Poste'i võrgule ja kaubanduslikele vahenditele (2. stsenaarium), siis väidavad UFEX jt, et nimetatud vastuse tabelis 2 on arvutusviga.

161 Sellegipoolest tuleb märkida, et UFEX-i jt väide, mis ei sea kahtluse alla 1. stsenaariumist tulenevat järeldust, on tähtsusetu. Ühelt poolt nähtub vaidlusalusest otsusest, et komisjon võttis 2. stsenaariumi kasutusele üksnes UFEX-i jt esitatud andmete põhjal, samas nende andmetega sisuliselt mitte nõustudes, vaid selleks, et kindlustada oma 1. stsenaariumi tulemusi.

162 Teiselt poolt aga on nende andmete hulgas summa, mis UFEX-i jt väitel vastab abile, mis tuleneb eelisjuurdepääsu tingimustest La Poste'i teeninduskassadele, nii nagu märgib vaidlusalune otsus, samas kui UFEX-i jt ega Baini uuring ei selgita, kuidas see

summa on arvutatud. Neil asjaoludel ei võimalda käsitletav väide tuvastada komisjoni hinnangu ilmset ekslikkust seoses kohase tasuga konkurentsile avatud tegevusse kaasatud omakapitali eest.

163 Lõpuks tuleb märkida, et sisemise tulumäära kindlakstegemisel ei olnud muud eesmärki kui kontrollida, kas La Poste'i tegevus SFMI-Chronoposti aktsionärina oli äriliselt õigustatud turumajandusliku erainvestori põhimõttest lähtuvalt. Seda eesmärki silmas pidades oli komisjoni jaoks oluline teada saada, kas see sisemine tulumäär ületas tavalist tulumäära, mida erainvestor sarnastel tingimustel nõuaks. Seetõttu ei oma tähtsust asjaolu, kas seda tulumäära ületati rohkem või vähem, selle küsimuse seisukohalt, kas La Poste'i ja tema tütarettevõtja vahelised finantstehingud kujutasid endast riigiabi. UFEX-i jt ebatavaliselt kõrgest sisemisest tulumäärast tulenev argument ei saa seetõttu antud juhul tulemusi anda.

164 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades on riigiabi mõiste väärast kohaldamisest tulenev väide põhjendamatu ning seega tuleb UFEX-i jt apellatsioonkaebus vaidlusaluse otsuse tühistamiseks rahuldamata jätta.

Kohtukulud

165 Kodukorra artikli 122 esimene lõige sätestab, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu või kui see on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Nimetatud kodukorra artikli 69 lõike 3 esimeses lõigus sätestatakse, et kui tegemist on eriliste põhjustega, võib Euroopa Kohus jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Sama artikli lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud.

166 Käesoleva asja tausta arvestades tuleb määrata, et nii kumbki pool kui Prantsuse Vabariik kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Tühistada Euroopa Kohtu Esimese Astme Kohtu 7. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas T-613/97: UFEX jt *vs.* komisjon esiteks ulatuses, milles viimane tühistab komisjoni 1. oktoobri 1997. aasta otsuse 98/365/EÜ Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopostile väidetavalt antud riigiabi kohta osas, milles see leiab, et ei logistilise ega ärialase abi osutamine La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopost, ega Postadexi üleandmine ei kujuta endast SFMI-Chronopostile antud riigiabi, ja teiseks ulatuses, milles see eelnenust lähtuvalt määrab kohtukulude jaotuse

2. Jätta numbri all T-613/97 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitatud hagi rahuldamata.

3. Nii kumbki pool kui Prantsuse Vabariik kannavad ise oma kohtukulud.

Allkirjad